

Kedves Testvérem!

„Hit által tisztelte Istent Noé, mikor megintetvén a még nem látott dolgok felől, háza- népe megtartására bárkát épített.“ (Zsid. 11 :7.)

Elhallgatott a Népfőiskolán a fiúk vidám munkája, vége lett a téli tanfolyamnak. A népfőiskola avatottlelkű igazgatója is hazautazott Orosházára, hogy más munkamezőn szolgáljon az Úrnak. Most megköszönjük Néki és kedves Feleségének, hogy oly szeretettel szolgáltak közöttünk. Igen megszerették a fiúk a katonásszigorú és mégis pajtásként együttörülő vidám Laci bácsijukat. Legyen áldott pilenésében és otthoni új munkájának folytatásában is.

Ide Nagytarcsára Klúcsik Palkótól, Arda i Menyhérttől, Pálinkás Jóskától jött kedves üdvözet. Szeretettel gondolok Reátok fiúk, de a többiekre is. Ti is egy lapot írtatok tele itt- létetekkel a Népfőiskola történetének könyvében. Megszerettünk Benneteket ifjúi igyekezetekkel, gyarlóságaitokkal együtt. S most otthon, a sátán visszahódító kísértéseiben, az „élet gondjai“ között kérjük Reátok Istenünk megőrző kegyelmét. Ne feledkezzetek meg arról a drága egyetlen forrásról, mely érettetek is fakadt s a kísértés, ellankadás nehéz idején gondoljatok arra, hogy érettetek is buzog a büntörlő drága vér, hol bú-baj véget ér...

De a Népfőiskola élete nem szűnt meg azzal, hogy bezárultak a tanfolyam kapui. Éppenúgy érkeznek naponta a csekkek, melyek hirdetik, hogy szerető és együttimádkozó lelkek gondolnak reánk a mostani nehéz időkben is. És velük együtt gondolunk imádkozó szívvél a fenti igére: mi is készülünk az ásás-vetés, baromfi-nevelés, sertésvásárlás gondjai között a jövőre. Bizakodó reménységgel tekintünk „hit által“ előre s ha meg is nehezült felettünk az idők járása, készülünk, tervezgetünk tovább is. Nem eresztjük le csüggedten a kezünket, mert ha az Úr kegyelme ad még jövőt nekünk, arra készülnünk kell, ha pedig Ő másképp rendelkezett, „boldog az a szolga, akit az ő Ura, amikor hazajő ily munkával talál“ (Mát. 24 :46.), hogy tervezgetésével, adományával, imádsággal, szolgálatával építi a reábizott jövőt, melynek célja egy: Isten országa, Isten királysága.

Ez a jövőbe tekintő, hit által munkálkodó bizodalom és szolgálat legyen a ti útatok, Fiúk! Ez legyen erősítő útmutató a Népfőiskola imádkozó-adakozó tábora számára. A többit hittel az Úrra bizzuk azzal az imádsággal és reménykedéssel, hogy ősszel újra megnyílnak a kapuk Krisztust kereső, hitükben, magyarságukban erősödni akaró ifjak előtt...

Nagytarcsa, 1944. május hó.

Győri János

lelkész.